

[Lindberg.]

at når jeg udtalte mig om det ansvar, arbejdsgiverne havde i denne sag, talte jeg ikke som udvalgets ordfører, men som mit partis ordfører.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen fortsætter med at spørge om, hvordan det skal gå mig o. s. v. Det ligger jo noget anderledes for det ærede medlem end for de socialdemokratiske medlemmer. Vi har et ansvar overfor fagbevægelsen, overfor vort parti og overfor samfundet. Det kommunistiske parti har kun en interesse i denne sag som i alle andre: at skabe så megen splittelse, så meget kaos som muligt. Det er nu engang den opgave, det kommunistiske parti har udfra den betragtning, at så kan der blive lejlighed til at fiske i rørt vand. Vi vedkender os vort ansvar både overfor fagbevægelsen og overfor det socialdemokratiske parti.

Vi mener, at vi nu står overfor en situation, hvor det er afgørende for det danske samfunds interesser, at denne konflikt bliver afsluttet; først og fremmest gælder det om at værne om landets valuta, således at vi ikke kommer ud i en tilstand, hvor der ikke er beskæftigelsesmuligheder. Dette ville navnlig ramme Dansk Arbejdsmands Forbund, så det ærede medlem kan være helt rolig, vi klarer nok sagen både med Dansk Arbejdsmands Forbund og med den danske fagbevægelse, selvom det ærede medlem gør, hvad han kan for at sætte lus i skindpelsen.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg var ganske klar over, at det ærede medlem hr. Lindberg talte som ordfører for sit parti og ikke på udvalgets vegne.

Med hensyn til den ordveksling, jeg har haft med den højtærede minister, kan jeg forstå, at der kan vi ikke komme synderligt længere. (Økonomi- og arbejdsministeren [Krag]: Nej!) Ministeren henholder sig til mæglingsforslaget, men det er ikke det, det drejer sig om. Det er ikke det, der har skabt de vanskeligheder, som efter min og andres mening er medvirkende til, at vi sidder i det, som vi gør nu; men måske kan den højtærede minister ikke svare på, om han har været aktiv med hensyn til spørgsmålet om en lovgivning på dette område under forhandlingerne,

inden det mere officielt prægede mæglingsforslag blev fremsat.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at spørgsmålet må ud af verden, og så får man ro. Jeg må rigtignok sige, jeg har en anden opfattelse. Jeg mener ikke, at man tør gå ud fra, at der så bliver ro om spørgsmålet, ingenlunde; så også udfra det synspunkt mener vi, at en udskydelse af spørgsmålet havde været langt at foretrække. Jeg kan forstå, at det ærede medlem ikke vil ændre sin opfattelse, men nu pålægger sig selv og sit parti det ansvar at lade dette store spørgsmål, som de store organisationer ikke har kunnet forhandle sig tilrette om i lange tider, gå ud til afgørelse af enkelte personer.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Lindberg er ganske på vildspor, når han siger, at det er vor opgave at skabe kaos, og at vi intet ansvar har. Nej, det vi kæmper og arbejder for, er en forbedring af arbejderklassens forhold, det er en omskabelse af samfundet, så vi bliver fri for kaotiske tilstande af den art, vi befinder os i her. Det burde det ærede medlem vide. Han burde også vide, at når vi taler her, er det ikke for at sætte lus i skindpelsen, som han siger, men så er det for at give udtryk for det, som danske arbejdere tænker og føler, så er det, fordi vi taler under ansvar overfor vore arbejdskammerater, overfor dem, der har sat os herind, og så er det også for, at det ikke skal blive ved at gå sådan, som det går. Ude omkring i landet fører de en tale, og når de kommer ind i folketinget og sidder i de bløde stole, fører de en anden snak.

Vi har ført den samme tale herinde, som vi gjorde ude i landet, og det ønsker vi at holde fast ved. Det ærede medlem kan ikke forflygtige sit ansvar ved at tale om, at han er ansvarlig overfor sin gruppe, og jeg ved ikke, hvor meget det var, og så under påskud heraf falde Dansk Arbejdsmands Forbund i ryggen. Det er jo det, han gør; det er det, hans gruppe gør i denne situation.

Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Wiggo Larsen ikke må komme herop på talerstolen og redegøre for sit standpunkt. Der har jo været lejlighed nok til at gå herop. Jeg vil opfordre ham til nu her ved